

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil tage den her diskussion med fru Mette Frederiksen på et andet tidspunkt, men det var jo et meget vævende svar: på den ene side og på den anden side. Det kunne man så forvente, for fru Mette Frederiksen har åbenbart en holdning om, at man skal lovgive om nær sagt alting. Jeg har jo så fået en fornemmelse af her i debatten i de sidste 2 timer, at fru Mette Frederiksen ikke mener, at borgerne i Danmark selv er i stand til at bestemme over deres eget liv, og hvad de har lyst til ved at vælge fra og vælge til.

Mener fru Mette Frederiksen, at man simpelt hen er nødt til at lovgive om alting på det her ligestillingsområde? Mener fru Mette Frederiksen ikke, at det, der skal til, er en holdningsændring hos både mænd og kvinder?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Folketinget skal kun lovgive på de områder, hvor det er nødvendigt, og i og med at det danske parlament kan bruge 2 timer på at diskutere og blive enige med hinanden om, at der er en række ligestillingsproblemer i det her land, så er lovgivning selvfølgelig åbenlyst nødvendigt. Det er jo ikke rigtigt, når det påstås, at den nuværende lovgivning er tilstrækkelig. Var den det, ville vi jo ikke stå over for så markante udfordringer, selv om vi skriver 2004 på kalenderen.

Så ja, vi ønsker konkrete ændringer i den gældende lovgivning, således at vi eksempelvis kan imødegå de problemer, der er med den manglende ligeløn, således at vi kan sikre, at der er ordentlige forhold, når man går på barsel.

På andre felter er det selvfølgelig en holdningsændring. Der er i øvrigt ingen, der kan påstå, at en holdningsændring og en lovændring ikke kan gå hånd i hånd. Det bør de selvfølgelig gøre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så tror jeg, vi kan sige tak til fru Mette Frederiksen og bede fru Anne Grete Holmsgaard komme op som ordfører i anden runde med op til 5 minutters taletid.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg må sige, at jeg er noget rystet over, at ligestillingsministeren kan erklære, at hun er stolt af og tilfreds med, at statsministeren overhovedet ikke kommer ind på ligestilling i sin åbningsre-

degørelse, at Venstres ordfører overhovedet ikke kommer ind på ligestilling i sit indlæg i åbningsdebatten herinde i Folketinget.

Jeg er klar over, at ministeren ikke mener, at der skal lovgives på det her område, men åbningsdebatten er et spørgsmål om at sende signaler ud om, hvad man mener der er vigtigt i det danske samfund, og hvad man ønsker at gøre noget ved.

Jeg kan ikke fortolke det anderledes, end at regeringen ikke mener, at det her er vigtigt, og jeg må sige, at det ryster mig, at en ligestillingsminister går op og siger, at hun er stolt af, at det er sådan, frem for at indtage den holdning, »at hvis nu det var mig, der havde skrevet den, ville jeg jo nok også ...«.

Når jeg tager det her op, er det, fordi det gør mig rigtig bekymret for, om ligestillingsministeren vil have den tilstrækkelige styrke til rent faktisk at kæmpe en offensiv ligestillingssag i regeringen og over for sine ministerkolleger. Det håber jeg selvfølgelig, men jeg må sige, at min trodesværre er svækket.

Kl. 12.05

Jeg er ikke i tvivl om, at ministeren vil afholde stribevis af konferencer og mange andre ting. Det er jeg overhovedet ikke i tvivl om. Men åbningsdebatten er et meget vigtigt tidspunkt til at udsende signaler om klare holdninger. Så kunne ministeren måske have sagt, at hun var så ny, at hun ikke havde nået at få indflydelse på det. Nej, det var blankt, at ministeren er tilfreds, hun er stolt af det. Det synes jeg virkelig er et problem.

Jeg må sige, at jeg også synes, det er et problem, at ministeren kan svare, som hun gør, på konsekvenserne af kommunalreformen. Det er en klar forpligtelse i dansk lovgivning at styrke ligestillingen i den offentlige sektor, og det er et klart princip, at der skal mainstreames.

Så afviser ministeren over for fru Line Barfod, at det overhovedet skulle være nødvendigt at lave en redegørelse eller en gennemgang af de mulige køns-mæssige konsekvenser af kommunalreformen.

Ja, umiddelbart kan jeg jo se to meget store farer for, at det her giver kønsskævheder og øgede kønsskævheder. Den ene er kvinders politiske indflydelse på kommunalt og regionalt niveau, og den anden er kvinder på arbejdsmarkedet, men jeg er ret sikker på, at hvis man virkelig gik seriøst ind i det her, så ville man afdække en række andre problemer. Der er ministerens svar så, at det er en glimrende reform, de har lavet